NORAKSTS
Lieta Nr. A 42505408
A 1946-09/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 30.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējam *V.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.K.* pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2007.gada 4.decembra lēmuma Nr.D57/10-6/2411 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 14.decembrī saņemts *V.K.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas (turpmāk – atbildētājs) 2007.gada 4.decembra lēmuma Nr.D57/10-6/2411 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

Ar 2008.gada 11.marta Administratīvās rajona tiesas tiesneses lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] 2007.gada 21.novembrī tika fiksēts, ka transportlīdzeklis ar */reģistrācijas numurs/* ir novietots stāvēšanai Tērbatas ielā pie nama Nr.2a, Rīgā, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 4.punktu un 307.17.papildpunktu (833.papildzīme „Stāvēšanas ilgums"), par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{10}panta devītajā daļā.

[2.2] Par pārkāpumu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektors *J.M.* (turpmāk – policijas inspektors) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.D57 105625636 (turpmāk – Protokols) un piemēroja naudas sodu 10 latu apmērā.

[2.3] Ar atbildētāja Lēmumu tika atstāts spēkā policijas inspektora 2007.gada 21.novembrī Protokolā pieņemtais lēmums par naudas soda 10 latu apmērā uzlikšanu.

[3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam pieteicējs iesniedza pieteikumu tiesā. Pieteicējs paskaidro, ka nav izdarījis pārkāpumu, jo dotajā Tērbatas ielas posmā nav nekāda lieguma automašīnai apstāties vai stāvēt, jo Tērbatas ielas sākumā, krustojumā ar Merķeļa ielu, uzstādītā 326.zīme „Apstāties aizliegts" ir ar darbības zonu līdz krustojumam ar šķērsvirziena brauktuvi, kas savieno Tērbatas ielu ar Brīvības ielu.

Savukārt Tērbatas ielas posmā aiz šī krustojuma noteiktais ceļu satiksmes režīms neaizliedz automašīnām apstāties vai stāvēt neierobežotu laika intervālu.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 26.maijā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst pilnībā un uzskata par nepamatotu, kā arī lūdz izbeigt tiesvedību.

[4.1] Pie Protokola sastādīšanas lika uzņemtas fotogrāfijas, kurās ir redzams pārkāpuma izdarīšanas fakts.

[4.2] Administratīvais pārkāpums, kura jēdziens dots LAPK 9.pantā, ir prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Administratīvās atbildības un līdz ar to administratīvā soda noteikšanai ir nepieciešams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu, ko veido administratīvā pārkāpuma objekts, administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, administratīvā pārkāpuma subjekts un administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse.

Konkrētajā gadījumā administratīvā soda piemērošanas pamats ir LAPK 149^{10}.pants „Apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšana", kas ietilpst LAPK desmitajā „a" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi ce|u satiksmē".

Izdarītā administratīvā pārkāpuma kvalifikācija pēc minētā LAPK panta pamatota ar to, ka transporta līdzeklis bija novietots stāvēšanai, neievērojot CSN 4.punktu un 307.17.punktu (vadītājam, kurš novietojis automobili ar 532.ceļa zīmi un 833.papildzīmi apzīmētajā stāvvietā, automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā).

[4.3] Administratīvā atbildība par konkrēto pārkāpumu ir paredzēta LAPK $149.^{10}$panta devītajā daļā, kurā noteikts, ka par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.-832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, ka arī 833. un 842.papildzīmē noteikto prasību pārkāpšanu 532. vai 533. ceļa zīmes darbības zonā - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

No iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka administratīvā pārkāpuma subjekts ir transportlīdzekļa vadītājs - fiziska persona. Ja likumdevējs pēc šā panta būtu paredzējis arī juridisko personu administratīvo atbildību, tad atbilstoši LAPK $14.^{1}$pantam uz to bija īpaši jānorāda.

Ņemot vērā to, ka $149.^{10}$panta devītajā daļā noteiktā administratīvā pārkāpuma sastāva subjekts nevar būt juridiska persona, tad gadījumā, kad juriskāpersona pati atzīst sevi par administratīvā pārkāpuma sastāva subjektu, pati par sevi nevar ietekmēt likumā neteikto administratīvā pārkāpuma sastāva subjektu.

Tiesības pārsūdzēt administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu ir noteiktas LAPK 279.pantā, proti, lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt persona, par kuru tas pieņemts, kā arī cietušais.

Šajā tiesību normā noteiktais personu loks, kurām ir tiesības pārsūdzēt administratīvajā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu, ir izsmeļošs un nav tulkojams paplašināti.

[4.4] Pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā iesniegusi sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs „Eiro Iemīda"". Lai gan kā pieteicējs ir uzrādīts *V.K.*, viņu nevar uzskatīt par pieteicēju šajā lietā, jo sākotnējo

sūdzību, kas 2007.gada 27.novembrī iesniegta Rīgas pašvaldības policijā ir iesniegusi sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs „Eiro Temīda”", kuras vārdā ir rīkojies *V.K.*.

Arī pieteikumu Administratīvajai rajona tiesai *V.K.* ir parakstījis kā attiecīgās juridiskās personas prokūrists, nevis fiziska persona.

Ņemot vērā, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs „Eiro Temīda”" nav persona, par kuru pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, tad šai personai nav tiesību pārsūdzēt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, līdz ar ko tiesvedība lietā atbilstoši Administratīvā procesa likuma 282.panta pirmās daļas 2.punktam ir izbeidzama, jo pieteikumu iesniegusi persona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu.

Ņemot vērā, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs „Eiro Temīda”" nevar būt pieteicējs šajā lietā, tās pieteikumā izvirzītie argumenti par Lēmuma tiesiskumu nav vērtējami.

[4.5] Protokols tika sastādīts 2007.gada 21.novembrī. Ar šo Protokolu vienlaicīgi tika noformēts lēmums par transportlīdzekļa vadītāja administratīvo sodīšanu 10 latu apmērā.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 76.panta pirmajai daļai administratīvo aktu var apstrīdēt iesniedzējs, adresāts, trešā persona, šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, kā arī privātpersona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses attiecīgais administratīvais akts ierobežo un kura administratīvajā procesā nav bijusi pieaicināta kā trešā persona.

Administratīvā procesa likums ne tikai konkrēti ir nodefinējis to personu loku, kas var apstrīdēt administratīvo aktu, bet arī noteicis viena mēneša termiņu administratīvā akta apstrīdēšanai. Procesuālā termiņa nokavējuma sekas ir tādas, ka attiecīgā persona ir zaudējusi savas subjektīvās tiesības pārsūdzēt administratīvo aktu.

Sūdzību par Protokolu 2007.gada 27.novembrī ir iesniegusi sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs „Eiro Temīda”". Citas personas sūdzības nav iesniegušas, līdz ar ko viņas ir zaudējušas savas tiesības apstrīdēt administratīvo aktu. Tādējādi pieteicējs nav apstrīdējis sākotnējo lēmumu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, atbildētājs neatzīst pieteicēja iesniegto pieteikumu pilnā apmērā un lūdz izbeigt tiesvedību.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs savu pieteikumu uzturēja pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem.

Uz tiesas sēdi atbildētāja pārstāvis nebija ieradies, par savas neierašanās apstākļiem tiesu nav informējis.

Pieteicējs tiesas sēdē paskaidroja, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa nekonstatē

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot pieteicēja un atbildētāja pārstāvja iesniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir apmierināms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7] Ņemot vērā atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentu, ka tiesvedība lietā ir izbeidzama, jo pieteikumu ir iesniegusi persona, kurai nav subjektīvo tiesību iesniegt pieteikumu, tiesa sākotnēji pārbaudīt pieteicēja subjektīvās tiesības iesniegt pieteikumu par Lēmuma atcelšanu.

Izvērtējo atbildētāja rakstveida paskaidrojumos minētos argumentus attiecībā uz pieteicēja subjektīvajām tiesībām, tiesa tos atzīst par nepamatotiem un noraidām turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7.1] Kā izriet no lietas materiāliem, Protokols tika sastādīts transportlīdzeklim ar */reģistrācijas numurs/*, un tās vadītājam, kas neatraodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, pamatojotires uz Protokolā konstatētajiem faktiem piemērots naudas sods 10 latu apmērā.

Kā pareizi norādījis atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos, tiesības pārsūdzēt administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu ir noteiktas LAPK 279.pantā, proti, lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt persona, par kuru tas pieņemts, kā arī cietušais.

Šajā tiesību normā noteiktais personu loks, kurām ir tiesības pārsūdzēt administratīvajā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu, ir izsmeļošs un nav tulkojams paplašināti.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka sūdzību par Protokolā pieņemto lēmumu atbildētājam ir iesniedzis sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs EiroTemīda" prokūrists *V.K.*, norādot, ka neuzskata, ka būtu izdarījis pārkāpumu, novietojot savu transportlīdzekli stāvēšanai konkrētajā vietā, kā arī Lēmums pieņemts par *V.K.* sūdzību.

Savukārt pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā iesniedzis *V.K.*, kurš gan ir parakstījies kā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs EiroTemīda" prokūrists, tomēr arī no pieteikuma viennozīmīgu secināms, ka pieteicējs apstrīd viņam konstatēto pārkāpumu, proti, pieteicējs ir norādījis, ka nav pārkāpis CSN prasības novietojot transportlīdzekli stāvēšanai minētajā stāvvietā, tādējādi pieteicējs lūdz tiesu atcelt atbildētāja Lēmumu.

Izvērtējot minētos apstākļus tiesa atzīst, ka pieteicējs gan savu sūdzību atbildētājam, gan pieteukumu ir parakstījis norādot, ka ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs EiroTemīda" prokūrists, turklāt, sūdzība atbildētājam bija iesniegta par uz minētās komercsabiedrības veidlapas, tomēr neskatoties uz minētajiem faktiem, atbildētājs bija secinājis, ka sūdzību ir iesniegusi fiziska persona *V.K.*, kas arī Lēmumā ir konkrēti norādīts.

Savukārt, izvērtējot pieteikumā norādīto pieteicēju un Lēmumā minēto adresātu, tiesa konstatē, ka tā ir viena un tāpati persona, proti, *V.K.*.

[7.2] Komerclikuma 37.pants nosaka, ka prokūrists parakstās, komersanta firmai pievienojot savu parakstu un norādi uz prokūras esamību (prokūrists, p.p., per procura).

Tā kā prokūras pamatā ir tiešā pārstāvība, prokūrists uzstājas komersanta vārdā (zem komersanta firmas). Pārstāvības aktā prokūristam ir jānorāda prokūras esamība (..) tā, lai komerasantam ir skaidrs, ka viņš slēdz darījumu nevis ar prokūristu personiski, bet gan ar komersantu, kura vārda prokūrists uzstājas.

Ja pārstāvības akts veikts, neatsaucoties uz komersanta firmu un prokūru, uzskatāms, ka attiecīgo darbību veicis prokūrists savā, ne komersanta vārdā. Uz komersantu šāds darījums jāpārved īpaši (*skat. CL 1516.p.*).

Ja prokūrists veicis pārstāvības aktu, atsaucoties uz komersanta firmu, bet neatsaucoties uz prokūru un nav pārkāpti likumiskie prokūras ierobežojumi, tad attiecīgais akts saista komersantu, jo būtiski ir tas, vai (1) trešajai personai bijis skaidrs, ka darījums slēgts komersanta vārdā (respektīvi, ka darījums faktiski noslēgts ar komersantu) un (2) prokūristam ir bijusi pārstāvības tiesība. (*skat. A.Strupišs. Komerclikuma komentāri., A daļa., Komercdarbības vispārīgie noteikumi (1.-73.panti). „A.Strupiša juridiskais birojs" SIA, 2003, 168.lpp)*

No minētā secināms, ka juridiski pieteicējs gan pie atbildētāja, gan arī tiesā ir vērsies kā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Zvērināts juridiskās palīdzības birojs EiroTemīda" prokūrists *V.K.*, tomēr, izvērtējot tekstuāli sūdzības atbildētājam un pieteikuma saturu, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicējs ir fiziska persona *V.K.*, kurš konkrētajā gadījumā ir nepamatoti norādījis uz prokūras esamību.

[7.3] Ņemot vērā iepriekš minēt, tiesa nonāk pie secinājuma, ka sūdzību iestādē un arī pieteikumu tiesā ir iesniegusi viena un tā pati persona, proti, fiziska persona *V.K.*, nepamatoti norādot uz prokūras esamību.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 76.panta pirmajai daļai administratīvo aktu var apstrīdēt iesniedzējs, adresāts, trešā persona, šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, kā arī privātpersona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses attiecīgais administratīvais akts ierobežo un kura administratīvajā procesā nav bijusi pieaicināta kā trešā persona.

Tiesa konstatē, ka Lēmums pieņemts par *V.K.* sūdzību, kā arī pieteikumu tiesā iesniedzis *V.K.*, tādējādi, tiesa noraida kā nepamatotu atbildētāja iebildumu, ka *V.K.* nav persona, par kuru pieņemts Lēmums un viņam nav subjektīvo tiesību pārsūdzēt Lēmumu.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst Administratīvā procesa likuma un citām tiesību normām.

Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējs sodīts saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta devīto daļu, ir personai, konkrēti pieteicējam, nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

[9] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[10] No lietas materiāliem tiesa konstatē sekojošus pierādījumus.

[10.1] Tērbatas ielā pretī namam Nr.2A, Rīgā, ir uzstādītas ceļa zīmes 532. un 833., kas tādējādi apzīmē stāvvietu, kurā transportlīdzekļu stāvēšana ir atļauta uz noteiktu laiku, konkrētajā gadījumā uz 15 minūtēm. (lietas lapa 44)

[10.2] 2007.gada 21.novembrī plkst. 11:45 tika fiksēts, ka transporta līdzeklis, ar */reģistrācijas numurs/*, ir novietots stāvēšanai Tērbatas ielā pie nama Nr.2A, Rīgā, pārkāpjot CSN 4.punkta un 307.17.papildpunkta (833.papildzīme „Stāvēšanas ilgums") prasības, par ko ir paredzēta atbildība LAPK 149.^{10}panta devītajā daļā. Par pārkāpumu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma Protokolu un saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta devīto daļu pieņēma lēmumu piemērot naudas sodu 10 latu apmērā (lietas lapa 38).

[10.3] Ar 2007.gada 26.novembra sūdzību pieteicējs apstrīdēja iepriekš minēto lēmumu atbildētājam (lietas lapa 36-37).

[10.4] Atbildētājs ar Lēmumu atstāja spēkā 2007.gada 21.novembra Protokolā pieņemto lēmumu. (lietas lapa 40-42)

[10.5] Pārkāpuma fiksēšanas brīdī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektora izdarītās fotogrāfijas. (lietas lapa 44-45)

[11] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs bija novietojis stāvēšanai savu transportlīdzekli ceļa zīmju 532. un 833. darbības zonā, kā arī par to, vai transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla bija novietota informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā.

[12] Savā pieteikumā, kā arī tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka ceļa zīmju 532. un 833. darbības zona beidzas pie Tērbatas ielas un Baumaņa skvēra krustojuma, tādējādi pieteicējs savu automašīnu nemaz nebija novietojis minēto ceļa zīmju darbības zonā, līdz ar ko viņam nebija jāizpilda arī CSN 4.punkta un 307.17.papildpunkta (833.papildzīme „Stāvēšanas ilgums") prasības.

Izvērtējot lietas materiālus, kā arī ņemot vērā dzīvē gūto pieredzi attiecīgajā ceļa posmā, tiesa nonāk pie secinājuma, ka ceļa zīmes 532. un 833. ir uzstādītas pēc minētā krustojuma, ko uzskatāmi apliecina lietā esošie fotouzņēmumi, kas izdarīti pārkāpuma fiksēšanas laikā un vietā, līdz ar ko minētais krustojums neietekmē un neizmaina ceļa zīmju 532. un 833. darbības zonu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja automašīna Tērbatas ielā pie nama Nr.2A, Rīgā, bija novietota ceļa zīmju 532. un 833. darbības zonā, līdz ar ko pieteicējam bija pienākums izpildīt CSN 4.punkta un 307.17.papildpunkta (833.papildzīme „Stāvēšanas ilgums") prasības.

[13] No pārsūdzētā Lēmuma izriet, ka pieteicējs saukts pie atbildības par CSN 4. un 307.17.punkta prasību pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{10}panta devītajā daļā.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka, ka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, (..), kā arī jāievēro (..) ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt CSN 307.17.punkts nosaka, ka 532.ceļa zīme kopā ar 833.papildzīmi „Stāvēšanas ilgums" ievieš noteiktu satiksmes režīmu, proti, vadītājam, kurš novietojis automobili ar šīm zīmēm apzīmētajā stāvvietā, automobiļa salonā pie

priekšējā stikla jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā.

No minētajām tiesību normām secināms, ka transportlīdzekli novietojot stāvēšanai ceļa zīmes 532. un papildzīmes 833. „Stāvēšanas ilgums" darbības zonā, tā salonā pie priekšējā stikla ir jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis stāvvietā ir novietots.

Tādējādi tiesa pārbaudīs, vai, ņemot vērā, ka tiesa jau iepriekš [12] ir atzinusi, ka pieteicējs novietoja savu transportlīdzeklis stāvēšanai ceļa zīmju 532. un 833. darbības zonā, pieteicējs ir rīkojies atbilstoši CSN 4.punkta un 307.17.papildpunkta (833.papildzīme „Stāvēšanas ilgums") prasībām.

[14] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Arī saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, tiesa secina, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem (Protokolu, pieteicēja sūdzību atbildētājam, lietā esošajiem fotoattēliem, kā arī atbildētāja Lēmumu) nav pierādīta pieteicēja vaina LAPK 149.^{10}panta devītajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Minēto secinājumu tiesa ir izdarījusi pamatojoties uz sekojošiem apsvērumiem.

[14.1] CSN 298.punkts noteic, ka norādījuma zīmes ievieš vai atceļ noteiktu ceļu satiksmes režīmu. 532.ceļa zīme ir norādījuma zīme „Stāvvieta". Savukārt, CSN 307.punkts noteic, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Saskaņā ar CSN 307.17.punktu 833.papildzīmi „Stāvēšanas ilgums" lieto kopā ar 532.zīmi un vadītājam, kurš novietojis automobili ar šīm zīmēm apzīmētajā stāvvietā, automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā.

No minētā izriet, ka 532.ceļa zīme ievieš satiksmes režīmu – dod atļauju noteiktās vietās novietot transportlīdzekli stāvēšanai. 833.papildzīme kopā ar 532.ceļa zīmi precizē 532.zīmes ieviesto satiksmes režīmu.

Konkrētajā gadījumā Tērbatas ielā pie nama Nr.2A, Rīgā, 532.ceļa zīme „Stāvvieta" norāda, ka šajā vietā transportlīdzekli drīkst novietot stāvēšanai, bet kopā ar 833.papildzīmi „Stāvēšanas ilgums" – 15 minūtes, ierobežojot stāvēšanas ilgumu minētajā stāvvietā.

Tādējādi, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai stāvvietā, kurā kopā ar 532.zīmi uzstādīta papildzīme 833. „Stāvēšanas ilgums", automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā. Likumdevējs nav noteicis konkrētu šīs informācijas formu vai paraugu, līdz ar to tiesa secina, ka transportlīdzekļa vadītājs var izvēlēties jebkuru saprotamu informācijas norādes veidu par stāvēšanas laiku, proti, likumdevējs ir paredzējis pienākumu personai pašai izlemt, kādā veidā sniegt informāciju, lai tā būtu saprotama,

turklāt personai ir pienākums informāciju par laiku novietot automašīnas salonā pie priekšējā stikla.

Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka automašīnas salonā pie priekšējā stikla bija novietojis nelielu papīra lapiņu ar uzrakstu, cikos transportlīdzekli ir novietojis stāvvietā.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē, ka minēto pieteicēja apgalvojumu apliecina arī lietā esošās fotogrāfijas, no kurām secināms, ka transportlīdzekļa ar */reģistrācijas numurs/* salonā uz priekšējā paneļa pie priekšējā stikla ir novietota neliela izmēra papīra lapiņa, tomēr fotogrāfiju sliktās kvalitātes dēļ un nav saskatāms, kas uz minētās papīra lapiņas ir uzrakstīts.

Ņemot vērā, ka atbildētājs minēto apstākli Lēmumā vispār nav vērtējis, savukārt pieteicēja sniegtos paskaidrojumus, ka pieteicējs pie priekšējā stikla automašīnas salonā bija novietojis informāciju par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā, apstiprina lietā esošie pierādījumi, proti, fotogrāfijas, ka pie priekšējā stikla ir novietota neliela izmēra papīra lapiņa, tiesai nav pamata apšaubīt pieteicēja paskaidrojumus, ka uz šīs lapiņas pieteicējs bija uzrakstījis laiku, cikos transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai minētajā stāvvietā.

[14.2] Izejot no CSN 307.17.punkta tiesību normas, to tulkojot pēc tās mērķa, informācijai par laiku ir jābūt novietotai tā, lai kontroli veikt pilnvarotās personas varētu saskatīt tajā norādīto informāciju.

Izvērtējot lietā esošoes pierādījumus, tiesa secina, ka transportlīdzekļa ar */reģistrācijas numurs/* salonā pie priekšējā stikla novietotā papīra lapiņa ir labi saskatāma pat no attāluma, līdz ar to, tiesa atzīst, ka kontroli veikt pilnvarotā persona pieejot tuvāk transportlīdzeklim varēja pārliecināties, kāda informācija ir norādīta uz minētās papīra lapiņas.

[14.3] Tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā priekšroka dodama pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem, ka informācija par laiku, kad transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai stāvvietā tika novietota transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla, ko kā jau tiesa iepriekš atzina, pierāda arī citi lietā esošie pierādījumi.

Tiesas ieskatā, vērā ņemams arī apstāklis, ka atbildētājs Lēmumā nav vērtējis nelietā esošās fotogrāfijas, ne arī apstākli, vai uz minētās papīra lapiņas varēja būt norādīts laiks par transportlīdzekļa novietošanu stāvvietā.

[14.4] Ievērojot iepriekš minēto, kā arī izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopsakarā, tiesa konstatē, ka automašīnas priekšējais stikls ir fotografēts kopskatā no attāluma, kas neļauj pietiekoši skaidri un saprotami identificēt objektus, kas atrodas automašīnas salonā pie priekšējā stikla, kā arī uztvert informāciju, kas norādīta pie priekšējā stikla atstātajā papīra lapiņā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no lietā esošajiem pierādījumiem konkrētajā gadījumā nav viennozīmīgi konstatējams CSN 307.17.punkta prasību pārkāpums.

[15] Ņemot vērā, ka atbildētājs Lēmumā atzinis, ka uz pieteicēja automašīnas priekšējā stikla nav informācijas par laiku, tad pamatojoties uz iepriekš [14] izdarītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pietiekami un pārliecinoši pierādījumi tam, ka ir pieļauts CSN 307.17.punkta prasību pārkāpums. Tādējādi tiesai ir pamats secināts, ka nav konstatējams LAPK 149.^{10}panta devītās daļas administratīvā pārkāpuma sastāvs.

LAPK 239.panta 1.punkts paredz, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums ir atceļams un lietvedība lietā jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda:

Apmierināt *V.K.* pieteikumu.

Atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2007.gada 4.decembra lēmumu Nr.D57/10–6/2411 un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2009.gada 30.aprīlī.